

2. Статут Ради Європи. Лондон, 5 травня 1949 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua>

3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод з поправками, внесеними Протоколами No 11 та 14 URL: <http://www.echr.coe.int/NR/rdonlyres>

4. Конституційні акти Європейського союзу Видавництво «Юстиніан», 2005. – с. 21.

5. Аббакумова Д. Створення та становлення Комітету Міністрів Ради Європи / Д. Аббакумова // Юридичний вісник. 2014. No 2. С. 206–210.

ДОГОВІР СТРАХУВАННЯ – РЕГУЛЯТОР ПРАВОВІДНОСИН У СТРАХОВОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

Бондарчук Н. В., здобувач ступеня вищої освіти бакалавра Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ **Полішко Н.Л.**

Економічні та соціальні перетворення в Україні, розвиток міжнародних відносин зумовили формування страхової галузі в якій важливе місце належить юридичній стороні. Однією з найважливіших передумов розвитку страхової справи є розвиток і стан законодавчої бази, яка регламентує і регулює цей вид діяльності в цілому, так і окремі її напрямки.

Сьогодні страхування в Україні не є винятково державним, а здійснюється також великою кількістю недержавних страховиків, тому велике значення має правова сторона регулювання страхованої діяльності. Формування економіки, процеси роздержавлення і приватизації, зростання конкуренції приводять до переорієнтації та розвитку системи захисту юридичних та фізичних осіб від матеріальних втрат, які можуть виникнути в результаті стихійного лиха, нещасного випадку та інших ризикових обставин.

У спеціальному юридичному аспекті договір страхування являє собою угоду двох або декількох осіб, яка спрямована на встановлення, зміну або розірвання між ними правових зв'язків (прав та обов'язків).

Договір страхування виконує дві основні функції.

По-перше, це - юридичний факт, з яким норми права пов'язують виникнення (зміни і припинення) зобов'язань. Відповідні зобов'язання, оскільки вони виникають на підставі договору, називаються договірними. Кожне зобов'язання відбиває певні правовідносини. Це означає, що договір як угода сторін є юридичним фактом, на підставі якого виникають договірні зобов'язання і правові відносини.

По-друге, оскільки сторони договору не лише встановлюють між собою правовий зв'язок, а й тією чи іншою мірою визначають його зміст, то договір є ще й засобом регулювання відносин, формування умов, на яких будується правовий зв'язок його учасників.

Змістом договору як юридичного факту визнається сукупність його умов. Визначення змісту договору має велике практичне значення, оскільки від цього залежать особливості виникнення прав та обов'язків, можливість належного виконання зобов'язань.

Як передбачено цивільним законодавством, договір вважається укладеним, якщо між сторонами в належній формі досягнуто угоди за всіма його істотними умовами [4, с.112].

Істотними є умови про предмет договору, умови, які законодавством визнані суттєвими або необхідними для договорів даного виду, а також всі ті умови, щодо яких за заявою однієї зі сторін має бути досягнуто згоди. Під істотними умовами договору розуміємо умови (пункти), передбачені як обов'язкові норми права, що регулюють конкретні договірні відносини. До таких умов договору страхування, крім предмета страхування і страхового внеску, належить умова, що стосується страхового випадку. Події, визнані як страхові випадки, що тягнуть за собою виплату страхових сум, мають бути чітко зафіксовані в договорі і погоджені сторонами [3, с.119].

В наш час на практиці застосовуються розроблені страховими організаціями (компаніями) умови (правила) з різних видів особистого і майнового страхування, що відбивають діловий імідж і фінансово-підприємницькі можливості страхувальників.

Цими умовами і правилами часто визначається весь комплекс істотних умов, які становлять зміст страхового договору. Угода сторін зводиться, по суті, до прийняття або відмови від укладення договору страхування на запропонованих страховиком умовах та конкретизації окремих пунктів (розмір страхової суми, строк) в індивідуальних договорах страхування.

Таким чином, визначальною ознакою договору є угода сторін. Проте для деяких цивільно-правових договорів самої лише угоди сторін недостатньо. Потрібно виконати ще певні дії, наприклад передати речі, гроші, сплатити внески, після чого договір вважається укладеним.

Такі договори іменуються реальними (на відміну від консенсуальних). До них належить договір страхування, який набуває сили з моменту сплати страховиком першого страхового внеску (якщо договором або законом не передбачено інше).

Договори страхування укладаються за правилами страхування. Факт укладання договору страхування може засвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

Правове значення страхового полісу (свідоцтва) полягає в тому, що він поєднує в собі значення документа, який згідно з вимогами законодавства надає договору письмової форми, передає згоду страхувальника на пропозицію страховика укласти договір та є доказом укладення страхового договору [6, с.46].

Отже, законодавець надає страховому свідоцтву лише значення можливого доказу факту укладення договору страхування, до того ж із додаванням правил страхування.

Вимоги законодавця до необхідних реквізитів страхового полісу, які мають виконуватися страховими організаціями, фірмами, компаніями,

безперечно сприятимуть не тільки одноманітності в оформленні страхових зобов'язань, а й будуть важливим орієнтиром установлення умов договору страхування для сторін і правозахисних органів при конфліктних ситуаціях та вирішенні страхових спорів [5, с.599].

З огляду на сказане, договір - це не тільки юридичний факт, з яким пов'язане виникнення страхових правовідносин, а й регулятор поведінки сторін у цих правовідносинах, який безпосередньо визначає права та обов'язки його учасників.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua>
2. Закон України «Про страхування» в редакції Закону від 04.10. 2001р. № 2745 // Відомості Верховної Ради України. – 2002. -№ 7. – 50 с.
3. Міловська Н. В. Предмет як істотна умова договорів страхування - 2014. - Вип. 13. - 119 с.
4. Кінашук Л.Л. Страхування: теорія та практика проведення: Монографія – К. Атіка, 2004. – 112 с.
5. Осадець С.С. Страхування: Підручник – Київ. 2002. – 599 с.
6. Пилипенко С. Страхові небезпеки в договорі страхування //Підприємництво, господарство і право. - 2001. - № 9. – 46 с.

ОСОБЛИВОСТІ РЕЄСТРАЦІЇ ШЛЮБУ ДЕЯКИХ КАТЕГОРІЙ ГРОМАДЯН

Ващенко Н.С., здобувач ступеня вищої освіти магістра Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ **Полішко Н.Л.**

Сімейні правовідносини виникають, змінюються та припиняються внаслідок різноманітних конкретних життєвих обставин. У зв'язку з тим, що такі обставини тягнуть за собою важливі юридичні наслідки — виникнення, зміну або припинення сімейних правовідносин, вони називаються юридичними фактами.

Однім із юридичних фактів є юридичний акт безпосередньо спрямований на настання юридичних наслідків - *шлюб*. Шлюб є початком і ядром сім'ї, він пов'язаний переважно з народженням дітей та їх вихованням, а тому держава не може залишити його поза правовою регламентацією в протиположності дружбі, яка такій регламентації не підлягає.

Відповідно до ст. 21 Сімейного кодексу України, яка вперше дає поняття шлюбу, *шлюб* — це сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у державному органі реєстрації актів цивільного стану

Реєстрація шлюбу із засудженими, які відбувають покарання у виправно-трудових установах, провадиться відділом реєстрації актів цивільного стану за